

دانشگاه فرهنگیان
دوفصلنامه علمی
نظريه و عمل در تربیت معلمان
سال نهم، شماره شانزدهم، پاییز و زمستان ۱۴۰۲

تجربه زیسته معلمان از دوره‌های آموزش ضمن خدمت: یک مطالعه پدیدارشناسانه

سیروس منصوری^۱
رحیم مرادی^۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف مطالعه تجربه زیسته معلمان از دوره‌های آموزش ضمن خدمت صورت گرفت. روش پژوهش، کیفی و رویکرد مورد استفاده، پدیدارشناسی بود. مشارکت‌کنندگان بالقوه پژوهش کلیه شرکت‌کنندگان دوره‌های آموزشی ضمن خدمت بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند از نوع موارد مطلوب و بر اساس قاعده اشباع نظری ۲۱ نفر از آنها انتخاب شدند. بدین معنی که داده‌ها با ۲۱ نفر به اشباع نظری رسید. داده‌ها از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته به دست آمد و با تکنیک تحلیل مضمون مورد بررسی قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که تجربه معلمان از دوره‌های آموزش ضمن خدمت معلمان در قالب ۶۶ مضمون پایه و ۱۰ مضمون سازمان‌دهنده تعریف می‌شوند. مضامین اصلی سازمان‌دهنده پژوهش شامل بی‌توجهی

-
- تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۴/۳۱
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۷/۷
- دکترای برنامه‌ریزی درسی، عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی، دانشگاه اراک، اراک ایران (نویسنده مسؤول)
Smansoori06@gmail.com
 - دکترای تکنولوژی آموزشی، عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی، دانشگاه اراک، اراک ایران
rahimnor08@gmail.com

به نیازسنجی آموزشی در طراحی دوره‌های آموزشی، عدم وجود بسترهای فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت، عدم وجود بسترهای مدیریتی و ساختاری موردنیاز، عدم امکان ارزشیابی‌های واقعی، مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت، عدم وجود محتوای تخصصی و باکیفیت، ضعف تعامل در فرایند آموزش، تسهیل حضور در دوره‌ها، توجه به یادگیری فردی، کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی می‌شود؛ بنابراین بر اساس نتایج پژوهش با نیازسنجی دقیق آموزش‌های ضمن خدمت، ارتقای تعامل بین مدرس و معلمان، و ایجاد بسترهای فنی و مدیریتی لازم می‌توان کیفیت آموزش‌های ضمن خدمت را افزایش داد.

کلیدواژه‌ها: آموزش ضمن خدمت، فرصت‌ها و تهدیدها، پدیدارشناسی.

۱ - مقدمه

نیروی انسانی مهم‌ترین و راهبردی‌ترین منبع یک سازمان به‌حساب می‌آید (سپهوند و باقرزاده خداشهری^۱، ۲۰۲۱). یک سازمان با فرض دارابودن مجدهترین تجهیزات، تسهیلات و برخورداری از پیشرفته‌ترین فناوری، بدون بهره‌گیری از نیروی انسانی متخصص و تعلیم‌دیده موافقیت چشمگیری نخواهد داشت (گو^۲ و همکاران، ۲۰۲۳). دراین‌بین، تغییرات و پیشرفت‌های فناوری سبب دگرگونی در سبک‌ها و روش‌های سازمان می‌شود و هر تغییری، نیازمند کسب دانش و مهارت‌های جدید است و هر چه دانش و مهارت‌های کارکنان با نیازهای جامعه و پیشرفت‌های علمی و تغییرات فناوری هماهنگی و انطباق بیشتری داشته باشد، درجه اطمینان از موافقیت فرد و سازمان بالاتر می‌رود؛ لذا ارائه آموزش‌های باکیفیت ضمن خدمت به کارکنان ضروری به نظر می‌رسد. آموزش‌های ضمن خدمت نوعی سرمایه‌گذاری هستند، هر چه این آموزش‌ها از کیفیت بالاتری برخوردار باشند، تأثیر بیشتری بر نیروی کار خواهند داشت به‌طوری‌که در کشورهای توسعه‌یافته، مدت‌زمان آموزش‌هایی که افراد دریافت می‌کنند حدود یک دهم از سال‌های خدمتشان است (درویشی چاری، ۱۴۰۰).

می‌توان ادعا

1 .Sepahvand & Bagherzadeh Khodashahri

2. Gu

کرد که کارایی و اثربخشی هر سازمانی تا حدود زیادی به استفاده بهینه از نیروی انسانی آن سازمان مربوط می‌شود (شارما^۱ و همکاران، ۲۰۲۲؛ انور و عبدالله^۲، ۲۰۲۱). در دنیای امروز هیچ سازمانی را نمی‌توان بی‌نیاز از آموزش ضمن خدمت کارکنان دانست (جهانی و همکاران، ۲۰۲۳). به اعتقاد برďفورد^۳، آموزش ضمن خدمت باید هم در تشخیص نارسایی‌های سازمان و هم در درمان آن‌ها و هم بهبود و اثربخشی فرد و هم در تحول کلی سازمان مؤثر باشد. آموزشی که بدون درنظرگرفتن اهداف فوق و خصوصاً بدون توجه به مشکلات سازمان و کمبودهای نیروی انسانی اجرا شود، از لحاظ کارایی سازمان چندان تأثیری ندارد. امروزه با وجودی که سازمان‌ها، برنامه‌های آموزشی متنوعی برای کارکنان برگزار می‌کنند؛ اما بسیاری از این برنامه‌ها مؤثر نیستند (به نقل از خنیفر و همکاران، ۱۳۹۰). این مسئله در کنار مزايا و مزیت‌هایی همچون اثربخشی کارکنان (میررضایی^۴ و همکاران، ۲۰۱۸) انگیزش (اقبال^۵ و همکاران، ۲۰۲۰) و استفاده بهتر از فناوری آموزشی (آذرخش، احمدی و عظیمی، ۱۳۹۹) است.

آموزش‌های ضمن خدمت معلمان در عصر حاضر که تنوع رو به رشد دانش آموزان، تغییر شرایط تدریس و یادگیری، تغییر محیط‌های آموزشی و توسعه فناوری به عنوان بخش‌های جدایی‌ناپذیر از آموزش به حساب می‌آیند، ضروری است (کرکو^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). طرح‌های توسعه حرفه‌ای به معلمان کمک می‌کند تا خود را در حرفه‌شان به طور مستمر توسعه دهند (ایلهان، انسال و دمیر^۷، ۲۰۲۲). همچنین آموزش‌های ضمن خدمت مهارت‌های تعاملی معلمان را ارتقا می‌دهند، از یادگیری حرفه‌ای آن‌ها حمایت می‌کند و شیوه‌های روزمره آموزشی آنها را بهبود می‌بخشد (جانسن^۸ و همکاران، ۲۰۱۲). به همین دلیل توسعه حرفه‌ای معلم از طریق آموزش ضمن خدمت به عنوان ابزار توسعه و ارزشیابی در مدارس استفاده می‌شود. چرا که از

-
1. Sharma
 2. Anwar & Abdullah
 3. Bradford
 4. Mirrezaei
 5. Iqbal
 6. korkko
 7. İlhan, Unsal & Demir
 8. Janssen

این طریق معلمان شایستگی‌های موجود را آشکار می‌کند، عملکرد گذشته را بازندهیشی می‌کند و اهداف یادگیری آینده را با تدوین برنامه‌های عملی به منظور دستیابی به آنها تحریک می‌کند (بیوسیرت، سگرز و گیجسلرز^۱، ۲۰۱۱). بسیاری از مطالعات قبلی در مورد توسعه حرفه‌ای معلمان نشان داده‌اند که آموزش‌های ضمن خدمت معلمان از بهبود شایستگی معلمان حمایت می‌کند، خودآگاهی آنها را ارتقا می‌دهد، دانش و مهارت‌های آنها را افزایش می‌دهد، تعهد آنها را به توسعه حرفه‌ای تقویت می‌کند و به آنها کمک می‌کند تا اقدامات خود را به طور پیوسته بهبود بخشنده (ایمهوف و پیکارد، ۲۰۰۹).^۲ چنین مطالعاتی نشان می‌دهد که شروع فرایند توسعه حرفه‌ای معلمان معمولاً از نیازهای ملی برای بهروزرسانی شایستگی معلمان ناشی می‌شود، اما، در عین حال، هدف فرایند توسعه حرفه‌ای حمایت از فرایند یادگیری یک معلم است. توسعه حرفه‌ای معلمان به عنوان یک فرایند مادام‌العمر در نظر گرفته می‌شود که در آن معلمان خود را به منظور ایفای نقش فعال در فرایند برنامه‌ریزی یادگیری، نظارت بر دستاوردهای آنها و ارزیابی موفق اقدامات خود بازتاب می‌دهد (کرکو و همکاران، ۲۰۲۰). بنابراین ضرورت توسعه حرفه‌ای معلمان از طریق آموزش ضمن خدمت قابل ملاحظه است. از طرفی دیگر در ک تجربه معلمان از فرایند و رویه‌های آموزش‌های ضمن خدمت می‌تواند به بهبودی مستمر این دوره‌ها کمک کند. به همین دلیل پژوهش حاضر بر آن است تا ادراک و تجارب زیسته معلمان را از آموزش‌های ضمن خدمت استخراج نماید.

۱-۱-پیشینه پژوهش

پژوهش‌های مرتبط با حوزه پژوهش را می‌توان در دو بخش تعریف کرد. یک بخش از پیشینه را می‌توان به پیشینه‌هایی که به حوزه آموزش مجازی و چالش‌ها و عوامل اثرگذار بر آن صورت گرفته در نظر گرفت؛ چراکه یکی از مسائل اصلی درگیر با آموزش‌های ضمن خدمت در حال حاضر به شیوه اجرا یعنی شیوه مجازی مربوط می‌شود و مسائل مربوط به آموزش مجازی عملاً به عنوان پیشینه کار مدنظر قرار

1. Beausaert, Segers & Gijselaers

2. Imhof and Picard

می‌گیرد. بخش دیگر مربوط به پژوهش‌هایی است که صرفاً آموزش ضمن خدمت را مدنظر قرار داده است براین‌اساس هم پژوهش‌های صورت‌گرفته در رابطه با آموزش و هم پیشینه مربوط به آموزش‌های ضمن خدمت ارائه می‌گردد. در زمینه آموزش‌های مجازی و عوامل و چالش‌های مربوط به آن در یک دهه گذشته پژوهش‌های قابل توجهی صورت‌گرفته است به عنوان مثال نتایج پژوهش بادله و شامل (۱۴۰۲) در ارتباط با عوامل مؤثر بر آموزش بهینه مجازی نشان داد که مؤلفه‌های معلمان، دانش‌آموزان، ابعاد آموزشی، ساختار آموزش، محتوا و خانواده از مهم‌ترین مؤلفه‌های بهینه‌سازی فضای آموزش مجازی مبتنی بر تجارب زیستهٔ معلمان دوره ابتدایی در آموزش‌های دوران کرونا هستند. پاسالاری، عزیزی و غلامی (۱۴۰۱) در پژوهشی به بررسی تطبیقی رویکردهای آموزشی و آموزش‌های ضمن خدمت در نظام تربیت معلم ایران، فنلاند، انگلستان و ژاپن پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد که از نظر شباهت، در چهار کشور مذکور، دوره‌های آموزشی و کارورزی تعریف شده است. رویکردهای آموزشی در کشور فنلاند، ژاپن و انگلستان؛ متتنوع، پژوهش محور، مناسب با گفتمان‌های علمی و فناوری، و تغییرات اجتماعی روز جوامع است و در ایران، آموزش محور است. هدف از آموزش ضمن خدمت معلمان در چهار کشور مورد مطالعه، رشد و توسعه حرفه‌ای مدام معلمان است. در کشور فنلاند، انگلستان و ژاپن این آموزش‌ها برگرفته از نیاز واقعی جامعه معلمان، مناسب با ضروریات فردی، سازمانی، و اولویت‌های علمی و آموزشی است. در ایران بیشتر بر موضوعات ارزشی و تربیتی تأکید می‌شود. نتایج پژوهش عبدالهی، غلامی ترکسلویه و عباسیان (۱۴۰۰) نشان داد که شیوه ارزشیابی مختلف، طراحی و ارائه تمرينات مناسب و متتنوع با توجه به ماهیت درس تربیت‌بدنی، استفاده از امکانات مناسب، گرفتن بازخورد از دانشجویان، توجه به زمان‌بندی تمرينات و کلاس‌ها، توجه به نحوه ارائه مطالب و محتوای الکترونیکی، بیان نکات جانبی در روش تدریس آنلاین، توجه به ماهیت اصلی دروس تربیت‌بدنی به عنوان عوامل مؤثر بر اثربخشی آموزش مجازی درس تربیت‌بدنی معرفی شدند. رمضانی لیمائی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی به تدوین مدل ارتقا آموزش اثربخش ضمن خدمت کارکنان اداری دانشگاه آزاد اسلامی پرداختند. نتایج به دست آمده به شناسایی ۳ بعد، ۸ مؤلفه و ۴۲ شاخص منجر شد. همچنین نتایج

نشان داد مدل تدوین شده جهت سنجش و اندازه‌گیری کمی‌ها و کاستی‌ها در این حوزه و در نهایت ارتقای آموزش اثربخش ضمن خدمت کارکنان اداری دانشگاه آزاد اسلامی مناسب است. حق‌وردي، نوري افشار، کميچانى (۱۳۹۹) در پژوهشی به اين نتيجه رسيدند که محتوا، مدرسين و سازماندهی با اثربخشی و کارآمدی دوره‌های ضمن خدمت فرهنگيان شهرستان کميچان رابطه مثبت دارد. كرمي و همكاران (۱۳۹۹) در پژوهشی به ارزشيايي برنامه‌های درسی ضمن خدمت بر اساس اصول آندراؤگوژی پرداختند. نتایج به دست آمده نشان داد که کیفیت محتوای آموزشی و برنامه درسی ارائه شده در ابعاد مختلف کمتر از حد متوسط و متناسب با اصول آندراؤگوژی نبوده است. همچنین کیفیت سازماندهی محیط آموزش، امکانات و توانایی مدرسان دوره از نظر فراگیران در ابعاد مختلف در حد متوسط بوده است. رضوانی، نیک‌محمدی، بکی شهرضا و آقائی فاروجی (۱۳۹۹) در پژوهشی نشان دادند که بالاترین اولویت در میان نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای دوره‌های ضمن خدمت به ترتیب شامل برگزاری دوره‌های آموزشی الکترونیکی در شرکت و محل کار، باعث کاهش زمان یادگیری و صرفه‌جویی در وقت شده، شرکت در کارگاه‌ها و دوره‌های حضوری خارج از محیط کار و مأموریت آموزشی علاوه بر بالابردن سطح دانش کارمندان، باعث تنوع و تغییر روحیه کارمندان شده، عدم طراحی و برنامه‌ریزی صحیح آموزش‌های الکترونیکی متناسب با نیازهای موجود و نگرانی از امنیت اطلاعات و آزمون‌های الکترونیکی در این نوع آموزش‌ها بوده است. پیمان فرد و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به تبیین رویکردهای ارزشیابی برنامه‌های آموزش ضمن خدمت نیروهای انسانی در سازمان‌های مدرن پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که بهبود رضایت شغلی و ارتقای کیفیت زندگی کاری نیروهای شاغل در سازمان، ریشه در عواملی چون شکوفایی استعدادهای بالقوه و فرصت‌سازی برای خلاقیت و نوآوری داشته که سازوکارهای آموزشی ضمن خدمت، آنها را امکان‌پذیر نموده است. یافته‌های پژوهش عباسی (۱۳۹۷) در ارتباط با شناسایی و رتبه‌بندی عوامل کلیدی موفقیت دوره‌های آموزش الکترونیکی زبان فارسی به خارجیان از منظر مدرسان دوره نشان داد که عامل محتوایی دارای اولویت اول، عامل فناوری دارای اولویت دوم، عامل دانشجو اولویت سوم و پس از آن عامل سازمانی و درنهایت عامل عمومی دارای اولویت پنجم است.

رحیمی (۱۳۹۶) در پژوهشی آسیب برنامه درسی آموزش ضمن خدمت کارکنان دانشگاه علوم و فنون را شامل آشنا نبودن طراحان آموزشی با فنون تجزیه و تحلیل شغل، تدوین اهداف دوره‌ها بر اساس نیازمنجی سطوح بالای سازمان، بی‌اهمیت دانستن آموزش‌های ضمن خدمت، فقدان ساختمان اختصاصی مختص دوره‌های آموزش ضمن خدمت و آشنا نبودن مدرسان با ارزشیابی در مراحل مختلف. در پژوهش دیگری فارسی علی‌آباد، ناطقی و سیفی (۱۳۹۶) به این نتایج دست یافتند که: اکثر آموزش‌های ضمن خدمت در دستیابی به اهداف از پیش تعیین شده کاملاً مؤثر و کارآمد نبوده و مهم‌ترین دلیل این مسئله، عدم همخوانی محتواهای آموزشی دوره‌ها با نیازهای معلمان بوده است. عدم توجه به شبکه‌های گوناگون یادگیری معلمان، تفاوت‌های فردی و علایق و انگیزه‌های درونی معلمان، از دیگر یافته‌ها است. عدم توجه به سایر عناصر برنامه درسی از قبیل اهداف، مواد آموزشی، روش‌های تدریس، زمان آموزش، فضا و محیط یادگیری، گروه‌بندی و همکاری‌های گروهی و ارزشیابی، از مطلوبیت برخوردار نیست و نیازمند بازنگری است. پوراسماعیلی، علی‌نژاد و سلطانی، اصغر (۱۳۹۵). در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که بالاترین اولویت در میان نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای دوره آموزش ضمن خدمت به ترتیب شامل بازدهی بالای دوره‌های آموزشی برگزار شده در خارج از محل کار کارمندان، یکسان نبودن سطح داشش شرکت‌کنندگان در هنگام شروع یک دوره آموزشی، تأثیر دوره‌های آموزشی خارج از استان بر افزایش سطح داشش کارمندان و شادابی و تغییر روحیه آنها و عدم توجه به نتایج ارزیابی‌ها و ندادن بازخورد و پاداش‌های تشويقی متناسب با نیازهای کارمندان برای حضور آنها در دوره‌های آموزشی خارج از شرکت بود. نادری فر و همکاران (۱۳۹۵) چالش‌هایی از جمله عدم اجرای آن از سوی اساتید به دلیل بی‌اطلاعی از کارکرد آن، کم‌رنگ شدن نقش معلم، نداشتن تخصص استفاده از آن، ترس از استفاده از آن، اعتقادات فرهنگی خاص و وجود منابع ناکافی را ذکر می‌کنند. حکیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۵) چالش‌های رفتاری، چالش‌های آموزشی، چالش‌های انسانی و چالش‌های فنی - مهندسی در راستای پیاده‌سازی اثربخش دوره‌های آموزش الکترونیکی در آموزش عالی مؤثر می‌دانند. سمیعی و قاسمی (۱۳۹۳) بر محتوا، تعامل با فرآگیران، ایجاد فیدبک‌های سریع، ارتباط با فرآگیران از طریق پیام فوری و پست

الکترونیکی، به هنگام سازی دوره های مبتنی بر آموزش الکترونیکی و تلفیق آموزش الکترونیکی با آموزش کلاسی تأکید دارند.

همچنین با بررسی پژوهش های خارجی به نظر می رسد که آموزش های ضمن خدمت به عنوان یک مسئله در سایر کشورها نیز مطرح است به عنوان مثال ادراک معلمان از فعالیت های آموزشی ضمن خدمت، عنوان پژوهشی است که توسط بولوت^۱ (۲۰۲۲) انجام شده است. نتایج این پژوهش نشان داده که از نظر معلمان محتوا و دامنه آموزش های ضمن خدمت ناکافی است و موضوعاتی مانند فناوری اطلاعات، آموزش ویژه، مربیگری آموزشی، روان شناسی، روش های تدریس، نرم افزار را ترجیح می دهند. در پژوهش دیگری حبیب آذر، کیهان و طالبی^۲ (۲۰۲۱) به بررسی پدیدار شناختی تجربیات زیسته معلمان در مورد چالش های برگزاری دوره های آموزشی ضمن خدمت توسط وزارت آموزش و پرورش پرداختند. چالش های برگزاری این دوره ها در قالب انگیزه معلمان برای حضور فعال و هدف مند در دوره ها، چگونگی و نحوه برگزاری دوره ها، استمرار (موضوعی و زمانی) و انطباق محتوای دوره ها با نیازهای معلمان معرفی شده است. ساهین و آکینسی^۳ (۲۰۲۰) در پژوهشی به مطالعه در حوزه آموزش ضمن خدمت معلمان پرداختند. بر اساس این مطالعه که ترکیه به صورت تحلیل اسنادی انجام شده، نشان داده شده که مطالعات صورت گرفته در این حوزه بیشتر به صورت ترکیبی بوده و تحلیل ها در این راستا ناکافی است. همچنین بیان شده که با توجه به بعد زمانی مورد بررسی، مطالعه و پژوهش در حوزه آموزش ضمن خدمت معلمان از سال ۲۰۱۹ روبه کاهش است که نیاز است تأکید بیشتری بر این مسئله شود. هو فمیستر و پیلز^۴ (۲۰۲۰) در پژوهش خود با عنوان "کاربرد آموزش الکترونیکی برای ارائه آموزش های ضمن خدمت معلمان بخش فنی و حرفه ای ادراک و پذیرش در لهستان، ایتالیا و آلمان"، به این نتیجه دست یافتند که معلمان آموزش فنی و حرفه ای از دوره های آموزش الکترونیکی ضمن خدمت استقبال کردند؛ البته تنها

1 . Bulut

2. Habibi Azar, Keyhan & Talebi

3. Sahin & Akinci

4. Hofmeister & Pilz

محدودیت این نوع آموزش‌ها در سه کشور اجرا شد و بحث چندفرهنگی و سیستم‌های متفاوت تربیت معلمان در حوزه آموزش ضمن خدمت است. پژوهش کالیو^۱ و همکاران (۲۰۲۰) با عنوان «ارتقا شایستگی‌های مراقبت‌های حرفه‌ای اجتماعی و بهداشت آموزش ضمن خدمت: سند تجزیه و تحلیل گزارش‌های آموزشی مبتنی بر وب»، نشان داد که به منظور موفقیت در آموزش ضمن خدمت برای مراقبت‌های حرفه‌ای اجتماعی و بهداشت، پروژه‌ها نیاز به تشخیص نیازهای شایستگی عمدۀ دارند و روش‌های مناسب آموزش را فراهم کنند و همکاری و گزارش شفاف در جلوگیری از موازی‌کاری آموزشی کمک می‌کند. در پژوهش دیگری کامرت^۲ (۲۰۱۸) به مطالعه کیفی در خصوص آموزش ضمن خدمت پرداخت و به این نتیجه رسید که دوره‌های آموزش ضمن خدمت منجر به توسعه حرفه‌ای آنان نشده است و بیشتر جنبه تئوریکی داشته است و آن دوره‌ها فرمالیته اجرا شده و اجرایی می‌دانند که یکی از نقاط ضعف و تهدید برای آموزش ضمن خدمت است. بررسی پیشینه پژوهش نشان می‌دهد که عمدۀ پژوهش‌های صورت‌گرفته در حوزه آموزش‌های ضمن خدمت، کمی هستند، در حالی که فهم عمیق ادراک معلمان از آموزش‌های ضمن خدمت می‌تواند به متولیان حوزه آموزش و پرورش در درک وضعیت این آموزش‌ها کمک قابل توجهی نماید. علاوه بر این با توجه به تغییرات اساسی صورت‌گرفته در آموزش‌های ضمن خدمت مجازی در دوره کرونا و پس از آن، تجربه زیستهٔ معلمان از این نوع آموزش به دلیل تفاوت در تعامل، زمینه‌های موردنیاز آموزش و شیوه ارزشیابی می‌تواند نقش قابل توجهی در بهبود آن داشته باشد. براین‌اساس پژوهش حاضر بر آن است تا تجربه زیستهٔ معلمان از آموزش‌های ضمن خدمت را به شیوه کیفی استخراج نماید.

۲- روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با روش کیفی با استفاده از رویکرد پدیدارشناسی انجام شده است. مشارکت‌کنندگان بالقوه پژوهش حاضر کلیه معلمان شرکت‌کننده در دوره‌های آموزش ضمن خدمت بوده‌اند که تقریباً می‌توان گفت تمام معلمان را شامل می‌شوند. با توجه به موضوع و نوع این پژوهش روش نمونه‌گیری، هدف‌مند از نوع موارد مطلوب بود.

1. Kallio

2. Comert

نمونه‌گیری تا سر حد اشباع نظری ادامه یافت. اشباع نظری بدین معنی است که مصاحبه‌ها تا زمانی که اطلاعات جدیدی توسط مشارکت‌کنندگان به دست آید، ادامه پیدا می‌کند. در نهایت در این پژوهش نیز داده‌ها با ۲۱ نمونه به اشباع نظری رسید. با توجه به موضوع پژوهش، در این پژوهش از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته به عنوان ابزار گردآوری داده‌ها استفاده شد. داده‌ها به‌وسیله مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و بر اساس الگوی مصاحبه‌های کیفی و با رعایت موازین آن، در مدت زمان تقریبی بین ۲۷ تا ۵۶ دقیقه جمع‌آوری شد. جهت رعایت پروتکل‌های اخلاقی پژوهش، مشارکت‌کنندگان از هدف پژوهش آگاه شدند و رضایت آگاهانه آنها به منظور ضبط جلسه مصاحبه کسب شد. همچنین به آنها اطلاع داد شد که نقل قول‌های مصاحبه‌ها بدون ذکر مشخصات مشارکت‌کنندگان منتشر می‌شود. داده‌های به دست آمده با رویکرد تحلیلی تفسیری و به روش تحلیل مضمون مورد تحلیل قرار گرفتند. بدین معنی که پس از پیاده‌سازی مصاحبه‌ها، ابتدا پاره‌گفتارهای مشارکت‌کنندگان استخراج گردید و توسط محقق به کدهای اولیه تبدیل گردید. سپس با دسته‌بندی کدهای اولیه، مضماین پایه استخراج و در ادامه با انتزاعی کردن دسته‌بندی‌ها، مضماین سازمان‌دهنده و مضمون فراگیر شکل گرفت. جهت اعتبار و تأیید پذیری یافته‌ها از روش خود بازبینی محقق و کنترل اعضای شرکت‌کننده استفاده شد. در راستای قابلیت انتقال‌پذیری نیز روش وصف مفصل محیط (ارائه جزئیات از طریق ارائه نقل قول‌ها) استفاده شد.

۱-۳- یافته‌ها

تحلیل داده‌های پژوهش نشان داد که تجربة زیسته معلمان از دوره‌های آموزش ضمن خدمت معلمان متشكل از یک مضمون فراگیر و ۱۰ مضمون سازمان‌دهنده و ۶۶ مضمون پایه تشکیل شده است. در ادامه می‌توان مضماین سازمان‌دهنده و پایه مستخرج از مصاحبه‌ها در جدول شماره ۱ مشاهده کرد.

جدول ۱: مضامین پایه و سازماندهنده استخراج شده از مصاحبه‌ها

مضامون فراغیر	مضامین سازماندهنده	مضامین پایه
		بی توجهی به نظر معلمان در طراحی دوره‌ها عدم تناسب اغلب دوره‌ها با صلاحیت‌های حرفه‌ای عمومی بودن بسیاری از دوره‌ها بی توجهی به نیازهای روز عدم طرح درس دقیق برای بسیاری از دوره‌ها بی توجهی به مخاطبان عدم نظرسنجی از معلمان عدم نیازسنجی عدم هدف‌گذاری دوره‌ها
		عدم وجود بسترها فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت
تجربه زیسته معلمان از آموزش ضمن خدمت		عدم انگیزه کافی برای معلمان جهت شرکت در دوره‌ها بی کیفیت بودن دوره‌ها به دلیل هزینه نکردن چالش‌های مالی جزاییت کم آموزش برای اغلب معلمان با تجربه عدم حمایت کافی از سوی مدیران تخصیص بودجه ناکافی عدم باور بسیاری از مدیران به آموزش‌های ضمن خدمت جادی نگرفتن کلاس‌ها
		صوری بودن آزمون‌های پایانی امکان تقلب در آزمون‌ها دوره‌ها عدم تشخیص یادگیری معلمان از دوره‌ها عدم بررسی بازخورددهای معلمان بعد از مطالعه دوره‌ها ارزشیابی‌های غیرمعتبر از میزان یادگیری در دوره‌ها در دسترس بودن پاسخ‌های سوالات آزمونی محیط اینترنت و شبکه‌های مجازی امکان حضور افرادی غیر از یادگیرنده در آزمون مربوط به دوره

<p>مدرک‌گرایی بازاری شدن دوره‌های آموزشی رفع تکلیف حضور معلمان در دوره‌ها به منظور دریافت مدرک حضور به منظور دریافت گواهی دوره‌های آموزشی شرکت در دوره با هدف‌گرفتن امتیاز</p>	<p>مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت</p>	
<p>غیرکاربردی بودن بیشتر دوره‌ها عدم تفکیک دوره‌ها برای معلمان و مدیران عدم جذابیت دوره‌ها برای معلمان عدم مطابقت محتوای دوره‌ها با چالش‌های واقعی محیط آموزش عدم توجه به تفاوت‌های فردی معلمان در طراحی محتوای دوره نیوود محتوا و دوره برای برخی موضوعات موردنیاز واقعی معلمان حاشیه‌ای بودن برخی دوره‌های آموزشی پرداختن برخی دوره‌ها با موضوعات غیر تربیتی/ غیرآموزشی کلی گویی در فایل‌های ضبط شده دوره‌های غیرمرتب با حوزه کاری معلمان</p>	<p>عدم وجود محتوای تخصصی و باکیفیت</p>	
<p>عدم تعامل در دوره‌ها عدم بازخورددهای موردنیاز در فرایند آموزش به دلیل دوره‌های آفلاین عدم پویایی بی‌حوالگی معلمان در مطالعه مطالب آفلاین عدم پویایی دوره‌ها به دلیل عدم حضور عدم امکان اجرا برخی مطالب از طریق دوره‌های آفلاین عدم امکان پرسش از مدرس دوره به دلیل غیرحضوری بودن</p>	<p>ضعف تعامل در فرایند آموزش</p>	
<p>سهولت در فرایند شرکت در دوره‌ها سهولت در دسترسی به محتواهای آموزش‌ها امکان مطالعه مجدد مطالب امکان مطالعه خردادخرد آموزش</p>	<p>تسهیل حضور در دوره‌ها</p>	

<p>برگزاری چندین مرحله‌ای آزمون‌ها و امکان کسب نمره برای یادگیرنده‌گان در سطوح مختلف یادگیری، توجه به یادگیری گام به گام</p> <p>توجه به شرایط یادگیرنده‌گان</p> <p>امکان انتخاب موضوعات مختلف بر اساس سلایق یادگیرنده‌گان</p> <p>توجه به فرصت‌های برابر یادگیری برای یادگیرنده‌گان</p>	<p>توجه به یادگیری فردی</p>	
<p>کاهش هزینه‌های رفت‌وآمد</p> <p>عدم نیاز به حضور در روزهای تعطیل</p> <p>کاهش هزینه‌های مربوط به کاغذ</p> <p>مدیریت زمان به دلیل غیرحضوری بودن</p> <p>انعطاف‌پذیری در فرایند زمان یادگیری</p> <p>امکان تنظیم زمان آموزش با زمان آزاد یادگیرنده‌گان</p> <p>کاهش هزینه‌های جابه‌جایی کارکنان برای آموزش به دلیل غیرحضوری بودن</p> <p>عدم نیاز به فضای فیزیکی برای آموزش</p>	<p>کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی</p>	

بی‌توجهی به نیازسنجی آموزشی در طراحی دوره‌های آموزشی:

یکی از اصلی‌ترین مضمای استخراج شده از مصاحبه‌ها بی‌توجهی به نیازسنجی آموزشی در طراحی دوره‌های آموزشی بود. به عبارت دیگر از نظر مشارکت‌کننده‌گان پژوهش یکی از تهدیدهای اساسی دوره‌های ضمن خدمت معلمان، عدم توجه به نیازسنجی است. به عنوان مثال در همین زمینه یکی از مشارکت‌کننده‌گان می‌گوید: من خودم شخصاً در دو سه سال اخیر بیش از سی دوره ضمن خدمت شرکت کردم، اصلاً این‌طوری نبوده که از ما نظر بخوان که چه دوره‌ای دوست دارید، چه دوره‌ای نیاز دارید، یا حتی بپرسن این دوره‌ای که الان هست برآتون مناسب هست یا خیر؟ یک سری دوره‌هایی هست و ما هم اون دوره‌ها را مطالعه می‌کنیم و آزمون می‌دیم و این میشه دوره ضمن خدمت (اصحابه ۲). یکی از مشارکت‌کننده‌گان دیگر می‌گوید: اون چیزی که من در دوره‌های آموزش ضمن خدمت می‌بینم این هست که نظر معلمان و اون‌هایی که می‌خوان دوره را شرکت کنن پرسیده نمی‌شون. حالا شاید هم یک گروهی، کارگروهی، چیزی در آموزش و پرورش‌های کل باشه که این دوره‌ها را در موردش تصمیم‌گیری می‌کنن و یا اصلاً یه جوری به صورت پایلوت نیازسنجی می‌کنن ولی

واقعیت امر اینه که برای ما صدق نمی‌کنه و واقعاً هم من بسیاری از این دوره‌ها را که شرکت می‌کنم اگر ازم بپرسن که چقد مناسب هست این دوره، میگم اصلاً من نمیدونم هدف این دوره چیه (صاحبہ^۶). یکی از مشارکت‌کنندگان دیگر می‌گوید: من فک می‌کنم شاید بزرگترین چالش این دوره‌ها بی‌توجهی به نیازهای واقعی معلمان باشه، یه معلم تازه‌کار با یه معلم باتجربه با یه مدیر و حتی معلم تاریخ و معلم ریاضی نیازهای متفاوتی دارن ولی رویه‌های دوره‌های ضمن خدمت جوری هست که یکی سری دوره برای همه این گروه‌ها تعریف میشه و همه اینها میرن سر اون دوره و بعدش هم تمام. من فک می‌کنم اگر یک نیازسنجدی صورت می‌گرفت می‌تونست اثرگذاری‌های بسیار بیشتری برای نظام آموزشی داشته باشه (صاحبہ^۳). یکی از مشارکت‌کنندگان دیگر پژوهش ضمن توضیح در مورد عدم نیازسنجدی آموزشی در طراحی دوره‌ها بر این باور است: به‌هرحال انتظار میره از جامعه هدف که معلمان هست اگر نه برای همه دوره‌ها، حداقل به صورت دوره‌ای نظرخواهی بشه و این نتایج در ادامه‌یافتن دوره‌ها یا تغیر دوره‌ها نقش ایفا کنه (صاحبہ^{۱۱})؛ بنابراین همان‌گونه که از متن مصاحبه‌ها مشخص است مشارکت‌کنندگان یکی از تهدیدهای اساسی دوره‌های ضمن خدمت معلمان را بی‌توجهی به نیازهای واقعی معلمان و عدم توجه به نیازسنجدی آموزشی در طراحی و تدوین دوره‌های آموزشی می‌دانند.

عدم وجود بسترها فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت:

یکی از مضامین دیگری که از تحلیل مصاحبه‌ها به عنوان یک چالش در دوره‌های آموزشی ضمن خدمت به دست آمد، عدم بسترها فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت بود. از نظر اکثر مشارکت‌کنندگان بسترها فنی و اجرایی برای آموزش‌های ضمن خدمت به‌گونه‌ای که بتوان دوره‌های آموزشی باکیفیت را ارائه داد، وجود ندارد. به عنوان مثال در این زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: اغلب دوره‌های آموزشی مجازی شدن، و برای اینکه این دوره‌ها را تهیه کنیم به‌خصوص دوره‌هایی که به صورت تدریس هست باید اینترنت قوی داشته باشیم، به‌هرحال وضعیت اینترنت هم که می‌دونید متأسفانه، بنابراین خیلی وقت‌ها با مشکل مواجه می‌شیم (صاحبہ^۶). یکی از مشارکت‌کنندگان دیگر در این زمینه می‌گوید: خیلی از همکاران ما موقع امتحان که میشه یا اینترنت‌شون مشکل داره یا خطاهایی میاد که

نمی‌دونن مشکل از چی هست و اینها خودش گاهی می‌تونه یک چالش به وجود بیاره (مصطفاچه ۹). یکی دیگران از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: وقتی آموزش‌ها را از حضوری به سمت غیرحضوری و مجازی سوق دادن انتظار میره که شرایط آموزش و همین‌طور آزمون حضوری را مدنظر قرار بده آموزش‌وپرورش، درحالی‌که شرایط موردنیاز برای آموزش‌های حضوری وجود نداره (مصطفاچه ۳)؛ بنابراین می‌توان به این نتیجه رسید که از نظر مشارکت‌کنندگان در پژوهش یکی از اصلی‌ترین تهدیدهای آموزش‌های ضمن خدمت معلمان، عدم وجود بسترها فنی موردنیاز اجرای این دوره‌ها است.

عدم وجود بسترها مدیریتی و ساختاری موردنیاز:

یکی دیگر از مضامین سازمان‌دهنده استخراج شده دوره‌های ضمن خدمت معلمان، عدم بسترها مدیریتی و ساختاری موردنیاز بود. در واقع از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش یکی از تهدیدهای اساسی در این دوره‌ها مسائل مربوط به ساختار آموزش و مدیریت آن است. در همین زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: متأسفانه دوره‌های ضمن خدمت برای سیستم آموزشی و مدیران جایگاهی نداره، این را هم معلمان فهمیده‌اند و هم مدیران با رفتارشان آن را القا می‌کنند هم در سطوح بالاتر این را نشون میدن وقتی که یک دوره را برای دهها هزار معلم اجرا می‌کنن و بازخوردی هم از معلمان نمی‌گیرن ببین اصلاً این دوره به دردشون خورده یا نه از مدرسه نمی‌پرسن آیا معلم بعد از این دوره در سطح رفتار و کنش‌هایی که در مدرسه داشته تغییر کرده یا نه؟ چی رو می‌رسونه؟ این رو می‌رسونه که کلاً این مسئله خیلی در ساختار نظام آموزشی به عنوان مسئله نیست (مصطفاچه ۱۳). یکی در از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: در خیلی از کشورها آموزش‌های ضمن خدمت جوری هست که مشوق‌های زیادی بهش داده می‌شون، حتی برای دانش‌افزایی معلمان اونها را بورس می‌کنن که در دوره‌های تحصیلات تکمیلی بخونن، ولی در نظام آموزشی ما مدیران خیلی به دوره‌های ضمن خدمت یا توسعهٔ حرفه‌ای به معنای دقیقش بهایی نمیدن. خود معلمان هم خیلی این دوره‌ها را خیلی جدی نمی‌گیرن مجبورن که این دوره‌ها را شرکت کنند؛ چون بر اساس قوانین باید سالانه به‌هرحال یه سری گواهی‌هایی داشته باشن ولی خب این باعث می‌شون که خیلی خروجی نداشته باشند (مصطفاچه ۲). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان ارتباط با این موضوع که بودجه بسیار کمی به حوزه آموزش‌های

ضمن خدمت در آموزش و پرورش تخصیص داده می‌شود، می‌گوید: من فک می‌کنم شاید این به خاطر اینه که دوره‌های ضمن خدمت اولویت آموزش و پرورش نیست و اصلاً بود و نبودش فرقی نمی‌کنه (مصطفاچه^{۱۴}). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: الان همه دنبال گرفتن این گواهی هستن. سال‌های قبل یه نکته تشویقی که بود برای ۱۷۴ ساعت یه مبلغ پاداش در نظر می‌گرفتن و اگه بپرسی که برای چی شرکت می‌کنی اگر ۱۷۴ ضمن خدمت بیریم گواهی ش بیریم اداره چند بند از اول حقوق‌مون فرق می‌کنه. هیچ نوع انگیزه‌ای برای معلمان برای ارتقاشون وجود نداره. مثلاً اینکه توی حکم‌هاشون هست و بر اساس اون توسط مدیر ارزیابی می‌شه و می‌گن معلم سالی حداقل ۶۰ ساعت لازمه می‌خوام بگم خیلی جذابیت نداره (مصطفاچه^{۱۵}؛ بنابراین با توجه به نظر مشارکت‌کنندگان یکی از اصلی‌ترین تهدیدهای چالش‌های کنونی در دوره‌های ضمن خدمت، چالش در حوزه بسترها مدیریتی و ساختاری در آموزش‌های ضمن خدمت است.

عدم امکان ارزشیابی‌های واقعی:

یکی مضامین سازمان‌دهنده دیگر در حوزه آموزش‌های ضمن خدمت، مربوط به عدم امکان ارزشیابی واقعی از یادگیرندگان می‌شود. تقریباً اغلب مشارکت‌کنندگان به این امر به شیوه‌های مختلف اشاره داشته‌اند که یک چالش اساسی در دوره‌های ضمن خدمت مربوط به ارزشیابی از دوره‌های ضمن خدمت است. به عنوان مثال یکی از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: حدوداً سال‌های ۹۰ تا ۹۵ که کلاً جوری بود که یه نفر می‌تونست جای همه امتحان بده بعدش طراحان سؤال و متولیان متوجه شدن او مدن یه حداقل‌هایی براش در نظر گرفتن مثلاً او مدن گفتن برای ورود به سامانه باید با گوشی هوشمند باشه و شماره هم به نام خودتون باشه و اینجوری یه جورایی کنترل کردن اما به‌هرحال باز هم اون‌هایی که دنبال یادگیری نباشن راه جدیدی پیدا می‌کنن مثلاً اون آزمون‌هایی که جزو داره رو میان با یک سیستم و موبایل جزو را باز می‌کنن و با یه موبایل دیگه وارد آزمون می‌شن و باز کار خودشون را می‌کنند (مصطفاچه شماره^{۱۶}). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در همین زمینه می‌گوید: همون طور که در بحث‌های قبلی هم خدمت‌تون گفتم یکی از علت‌هایی که معلمان خیلی بحث‌ها را جدی نمی‌گیرن اینه که امکان گذران دوره بدون اینکه چیزی یاد گرفته باشن، هست.

به‌هرحال وقتی برای آزمون پایان دوره حساسیتی نباشه و هر کی دوره را شرکت کرده بتونه قبول شه چرا باید روی مباحث عمیق بشن؟ (صاحبہ ۲). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: متأسفانه این دوره‌های ضمن خدمت برای یه عده‌ای یه بازار داغ به وجود آورده، و جالبه که همه هم می‌دونن مدیران می‌دونن مسئولین آموزش و پرورش می‌دونن، معلمان هم می‌دونن و هیچ کی هم هیچی نمی‌گه. آزمون‌ها که مجازی هست و معلمان هم این رو می‌دونن توی سامانه ثبت‌نام می‌کنن آخر هم موقع امتحان سؤالات و جواب‌ها در برخی کانال‌ها پخش می‌شه و معلمای هم اون پاسخ‌ها را می‌زنن و قبول می‌شن (صاحبہ ۱۱). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: شاید نگاه من سنتی هست؛ ولی همیشه به این اعتقاد دارم که امتحان باید خیلی جدی گرفته بشه در بحث آموزش. اینکه تکلیف داده بشه، مشارکت بشه و راه‌های اینجوری برای ارزیابی خوبه ولی به نظرم ارزیابی به نظرم باید یک بخش مهم‌ش آزمون باشه چون اینطوری مستقل‌اً یادگیری فرد مشخص می‌شه. برای آموزش‌های ضمن خدمت هم همین اعتقاد دارم. اینکه یک دوره‌ای باشه و بعد هم به هر شکلی یه گواهی نامه داده بشه و فرقی نکنه کی خونده کی نخونده کی یاد گرفته اصلاً منصفانه نیست. نمی‌شه کسی که خونده باشه محتوای دوره را با کسی که دیگران جاش امتحان دادن یکی باشه؛ بنابراین من فک می‌کنم این یک معضل هست که وجود داره. البته کرونا و قبلترش هم مسائل اقتصادی باعث شدن که آموزش‌ها به این سمت برن ولی به‌هرحال یک تهدید هست و باید رفع بشه (صاحبہ ۴)؛ بنابراین باتوجه به نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش می‌توان گفت که یکی از تهدیدهای حال حاضر در دوره‌های ضمن خدمت مسائل مربوط به سنجش و ارزشیابی میزان یادگیری افراد شرکت‌کننده در دوره‌های آموزش ضمن خدمت است.

مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت:

یکی دیگر از مضامین سازمان‌دهنده استخراج شده از متن مصاحبه‌ها پرنگ بودن مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت در دوره‌هاست. به عنوان مثال در این زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: صادقانه بگم من خودم هر دوره آموزشی شرکت کردم توی این چن سال به‌خاطر این بوده که گواهی‌ش رو بگیرم و توی اداره ازش استفاده کنم. اگر الان بهم بگن گواهی این دوره‌های ضمن خدمت را اداره قبول

نمیکنند یا بگن شرکت یا عدم شرکت توی دوره‌ها روی ارزیابی مدیر تأثیر نمی‌ذاره مطلقاً در هیچ دوره‌ای شرکت نمی‌کنم. چون احساس می‌کنم هیچ کدوم از دوره‌ها اینطوری که باید باشه مفید نیست. چون خیلی از مطالبی که توی این دوره‌ها تدریس میشده مفید نیستن (مصطفاچه ۹). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: این دوره‌های آموزشی عملاً بازاری شده و برای یک عده‌ای از کافی‌نتی گرفته تا بعضی از دوستان دیگه یه جورایی ابزاری شده. نمی‌خواه بگم کلاً این دوره‌های آموزشی مفید نیستن. اتفاقاً خیلی از دوره‌هاش برای من نوعی مفید هم هستن ولی وقتی برآیند کار را نگاه می‌کنم می‌بینم اکثر همکاران فقط برای مدرکش میان که بالاخره یه امتیازی بتونن ازش بگیرن (مصطفاچه ۱۷). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: همه چی شده کاغذبازی. همین‌طور که دانشگاه‌ها و مدارس مدارک صادر می‌کنن، دوره‌های آموزشی هم شده کاغذبازی. آموزش‌وپژوهش تعریف کرده که سالی اینقدر ساعت در دوره‌ها شرکت کنید و بر اساس اون راجع به ما نظر میدن ما هم بر اساس اون، همون قدر ساعت گواهی جور می‌کنیم. حالا این گواهی می‌خواهد هر جور به دست او مده باشه. اونش خیلی مهم نیست. مهم اینه که تعداد ساعت حضور در این دوره‌ها را داشته باشیم (مصطفاچه ۸). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: فارغ از اینکه این دوره‌ها چقدر کیفیت داشته باشه یا چقدر منسجم باشه یا مدرسش کی باشه، ما شرکت می‌کنیم. خب بله خیلی از اینها هم خوبین ولی هدف‌گرفتن امتیاز هست. البته امتیاز خاص هم الان نداره ولی نداشتنش یه ملاک منفی به حساب میاد (مصطفاچه ۶)؛ بنابراین از متن مصاچبه‌ها مشخص است که از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت یکی از تهدیدهای اساسی دوره‌های آموزشی ضمن خدمت است.

عدم محتوای تخصصی و باکیفیت:

یکی دیگر از مضامین سازمان‌دهنده استخراج شده از مصاچبه‌ها به عنوان یک تهدید در دوره‌های آموزش ضمن خدمت، عدم محتوای تخصصی و باکیفیت در دوره‌هاست. به عنوان مثال یکی از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: دوره‌هایی که برگزار میشده برای ضمن خدمت معلمان از مسائل مربوط به خانواده هست تا تاریخ و ایدئولوژی و مسائل مربوط به مدرسه و فناوری اطلاعات تا روش تدریس و ارزشیابی

و هر چیزی که شما فکرش رو بکنی و جالبتر هم اینه که تفکیکی برای معلمان و مدیران و دوره‌های مختلف توی این دوره‌ها نیست. یعنی اون معلمی که سال اول استخدامش هست و مسائل مربوط به چگونگی رفتار با دانشآموزان لازم داره تا اون مدیر مدرسه‌ای که بیش از دو دهه در مدرسه بوده می‌تونه این دوره را شرکت کنه. این کار باعث میشه که این دوره‌ها خروجی خاصی نداشته باشن (مصاحبه ۲). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: بسیاری از دوره‌هایی که من رفتم شرکت کردم فایلش را مطالعه کردم را وقتی با خودم تأمل می‌کنم که بین این دوره برای چی بود. قرار بود من رو به کجا برسونه واقعاً نمی‌فهمم. نمی‌فهمم؛ مثلاً دوره‌هایی در مورد خانواده در مورد جمعیت و حتی دوره‌های فرهنگی کجای آموزش قراره به درد من بخوره. اصلاً چرا من باید توی این دوره‌ها شرکت می‌کنم. اگر از من بپرسن ده و شاید صد تا عنوان دوره بهشون میدم در همون لحظه و کلی هم می‌تونم دلیل براش بیارم که این دوره این محتوای که توی این دوره هست می‌تونه اینطوری مثلاً در کار آموزش به درد معلم بخوره. این دوره این طوری می‌تونه کمک کنه که معلم رشد کنه. ولی واقعاً توی خیلی از این دوره‌هایی که من شرکت کردم این رو ندیدم که بدونم کجا قراره من از محتوای این دوره استفاده کنم (مصاحبه ۶)؛ بنابراین می‌توان گفت که یکی از چالش‌های اساسی دوره‌های آموزشی ضمن خدمت از نظر مشارکت‌کنندگان، عدم محتوای تخصصی و باکیفیت در این دوره‌ها است که به نظر می‌رسد باید بر اساس گروه‌های کاری و شرایط هر کدام از ذی‌نفعان آموزشی دوره‌های ویژه‌ای برای آنها تدارک دید.

ضعف تعامل در فرایند آموزش:

عدم امکان تعامل کافی در فرایند آموزش یکی از مضماینی بود که بسیار مورد تأکید مشارکت‌کنندگان پژوهش بود. به عنوان مثال یکی از مشارکت‌کنندگان پژوهش می‌گوید: بحث دوره‌های آموزش ضمن خدمت همین کلاس‌ها که نیست. خیلی از عناصر با حضور سر کلاس با تعامل استاد و یادگیرنده اتفاق می‌افتد. فرد در این دوره‌ها صرفاً که قرار نیست دانش یاد بگیرد. اگر این طور بود خب چه کاری بود دوره آموزشی تعریف کنیم. خود معلمان می‌رفتن کتاب می‌گرفتن می‌خوندن یا مطالبی که دارن را توی محیط نت پیدا می‌کردن، می‌خوندن. شاید این حرف علمی نباشه ولی به نظر من

به عنوان کسی که سال‌ها معلمی کرده اون دوره‌هایی که توی دوره‌ها اتفاق می‌افته خیلی بیشتر از دانش‌های صرف می‌تونه اثربخش باشه. هر معلمی با کلی تجربه ریزودرشت میاد توی اون دوره که خودش می‌تونه استاد باشه. اون تجربه‌ها را وقتی شیر می‌کنه با بقیه خودش یک محیط آموزشی غنی میشه. درسته که استاد مطالب نظری را ممکنه با این تجربه‌ها ترکیب کنه ولی شاید هیچ وقت این مطالب با تجربه سال‌ها فعالیت یک معلم یکی نشه اینجاست که من میگم کلاس‌های حضوری یه چیز دیگه بود؛ ولی الان واقعاً اون حس و حال را نداره (اصحابه ۷). یکی از مشارکت‌کنندگان دیگر در همین زمینه می‌گوید: دوره‌ها به صورت مجازی است. حتی آنلاین هم نیست که به نوعی بگیم دوطرفه هست. آفلاین هستن و محتوا از قبل آماده شده و در اختیار افراد قرار می‌گیره. مدرس تدریسش رو می‌کنه و ما هم در خوش‌بینانه‌ترین حالت گوش می‌دیم. خیلی از دوره‌ها طوری هست که نیاز به کار عملی داره. شما مثلاً تصور کن در رابطه با مسائلی مثل ورد مدرس می‌خواهید آموزش بده یا برای برخی گروه‌ها مثلاً یه نرم‌افزار می‌خواهید آموزش بده. این جور مسائل باید کار کنی و گام‌به‌گام با مدرس جلو بری در کلاس‌های مجازی نمیشه. به همین خاطر واقعاً کلاس‌هایی که این ویژگی دارن رو اگر بخواهی مجازی برگزار کنی یه جوری صوری میشه (اصحابه ۱۶). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: آموزش مجازی هر چی هم که باشه اون حس کلاس را منتقل نمی‌کنه. نمیشه بگی کلاس. آموزش یه سری ویژگی داره. حس داره. تعامل داره. معلم از روحیات مدرس و مدرس از روحیات معلم آگاه میشه. وقتی این اتفاقات بیفته خیلی بهتر میشه کلاس را مدیریت کرد و در نتیجه یادگیری هم راحت‌تر اتفاق می‌افته (اصحابه ۱۹)؛ بنابراین می‌توان گفت که از متن مصاحبه‌های صورت‌گرفته، یکی از تهدیدها یا چالش‌های دوره‌های آموزش ضمن خدمت، ضعف تعامل در فرایند آموزش است.

تسهیل حضور در دوره‌ها:

یکی از مضامین استخراج شده از متن مصاحبه در رابطه با فرصت‌های آموزش ضمن خدمت، تسهیل حضور در دوره‌ها بود. در همین زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: خوشبختانه دوره‌های آموزش ضمن خدمت یک مزیت بسیار بزرگی که داره اینه که راحت‌تر می‌توnim تصمیم بگیریم که چه دوره‌ای را شرکت کنیم. کافیه که تصمیم

بگیریم و در سایت ثبت‌نام کنیم. دیگه اون برنامه‌ریزی‌های مربوط به دوره‌های حضوری را نداره (مصاحبه ۲). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: قبل‌که آموزش‌ها حضوری بود خب باید تصمیم می‌گرفتیم که دوره را شرکت کنید بعد یک‌زمان باید کامل بهش اختصاص می‌دادیم. معمولاً هم هر هفته‌ها بود پنج شبه جمعه‌ها بود. باید از خونه و زندگی می‌زدی می‌رفتی دوره ضمن خدمت دو روز از وقت کلاً اختصاص می‌دادی به این دوره و کلاً سختی‌های خودش داشت. اما الان خوشبختانه سامانه‌ای شده و به نظر من یک مزیت هست (مصاحبه ۱۰). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: شاید بشه مهم‌ترین فرصت این آموزش‌ها نسبت به آموزش‌های سنتی تر رو در دسترسی راحت به محتواهاش دونست. قبل‌آگر کلاس نمی‌رفتی باید کلی تلاش کنی تا از همکلاسی همکار... جزو رو بگیری. اما الان شما کافیه یه اینترنت داشته باشی و یه موبایل. حتی لازم نیست لپ تاب هم داشته باشی. خیلی راحت می‌تونی محتوای دوره را به دست بیاری و ازش استفاده کنی. می‌تونی راحت با یه کلیک توی کلی گروه بفرستی و یا از دیگران بگیری (مصاحبه ۶). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: خوبی آموزش‌های ضمن خدمت اینه که نیاز نیست دو ساعت بشینی سر کلاس، مدرس هم بگه و تو گوش کنی. فیلم هست یا یه فایل آموزشی، هر وقت حوصله داشتی می‌خونی هر وقت هم خسته شدی می‌ذاریش کنار. این جوری اختیارت دست خودت، نه اینکه شروع و پایان کلاس رو یکی دیگه برات تعیین کنه و واقعاً توی سن ما اینجوری بهتره (مصاحبه ۷): بنابراین از متن مصاحبه‌های صورت‌گرفته از مشارکت‌کنندگان پژوهش می‌توان به این نتیجه رسید که یکی از مزیت‌ها و فرصت‌های آموزش‌های ضمن خدمت به خصوص آموزش‌های مجازی برای مشارکت‌کنندگان تسهیل حضور در دوره‌ها بوده است.

توجه به یادگیری فردی:

یکی دیگر از مضامین سازمان‌دهنده در مورد دوره‌های ضمن خدمت، توجه به یادگیری فردی بود. در واقع از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، دوره‌های آموزش ضمن خدمت به یادگیری‌های فردی و تفاوت‌های فردی آنها بها می‌دهد. در این زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: خوشبختانه خوبی دوره‌های ضمن خدمت اینه که ما فرصت این رو داریم که از بین کلی موضوعی که هست حالا با توجه به شرایط‌مون و حوزه

کاری مون هر کدام دوس داشته باشیم شرکت کنیم. درسته در سال باید ۶۰ ساعت کلاس ضمن خدمت گواهی ش رو ببریم؛ ولی دیگه آموزش و پرورش نمیگه دقیقاً فلان دوره که من می‌گم باید حضور داشته باشی. وقتی این را به عنوان یک قاعده نمیارن دست ما باز مبشه (اصحابه ۱۳). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: از نظر من اینکه آزمون‌های به صورت چند مرحله برگزار میشه یه مزیته. یعنی یه جوری فرصت برای افراد با شرایط مختلف فراهم میشه (اصحابه ۵). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: من فکر می‌کنم آموزش‌ها که در سال‌های اخیر به سمت مجازی شدن رفت یک جوری فرصت برابر را برای معلمان فراهم کرد. یعنی شما کافیه یک اینترنت داشته باشی و راحت می‌تونی در دوره‌ها شرکت کنی. اما قبل‌اً بعضی از همکاران خانم یا بعضی از افرادی که مشغله‌های کاری بیشتری داشتن ممکن بود با مشکل مواجه بشن (اصحابه ۲). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: خوبی این دوره‌های ضمن خدمت اینه که یکی می‌تونه چند بار بخونه یا یک بار بخونه. در کلاس‌های حضوری مدرس یک بار توضیح میده و رد میشه ولی در این آموزش‌ها من می‌تونم خودم تنظیم کنم که چقدر روی فلان مطلب وقت بذارم (اصحابه ۱۷)؛ بنابراین از متن اصحابه‌ها می‌توان گفت که یکی از فرصت‌های مهم آموزش‌های ضمن خدمت به خصوص در رویکرد مجازی از نظر مشارکت‌کنندگان، توجه به یادگیری فردی است.

کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی:

یکی دیگر از مسامین سازمان‌دهنده در مورد دوره‌های ضمن خدمت، کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی بود. در واقع از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، دوره‌های آموزش ضمن خدمت می‌تواند هزینه‌های فردی و سازمانی را کاهش دهد و به عنوان یک مزیت به آن نگریسته می‌شود. در همین زمینه یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: دوره‌های ضمن خدمت مجازی یک حسن اساسی که داره اینه که هزینه‌ها را به شدت پایین آورده. دیگه نه نیاز هست کلاس مشخص کنی، نه هزینه رفت و آمد هست. نه بعض‌اً هزینه مربوط به اسکان هست. همه این هزینه‌ها با آموزش مجازی تقریباً از بین رفته (اصحابه ۱۱). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید: قبل‌اً در روزهای تعطیل باید می‌رفتیم کلاس ضمن خدمت. یه جنبه‌های مثبتی داشت یه چالش‌هایی هم داشت؛ ولی با این آموزش‌ها این فرصت را داریم که راحت‌تر بتونیم شرکت کنیم و

طبعیه که این وسط هزینه‌هایی هم کمتر میشه (مصطفی‌الله، ۲۰۱۸). یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان در این زمینه می‌گوید: اصلاً این آموزش‌ها فارغ از مسائل کیفیت آموزشی‌ش، برای مسائل زیست‌محیطی مفیدتره. کلی هزینه جزو و برگه امتحانی می‌شد که الان همه الکترونیکی شده (مصطفی‌الله، ۲۰۱۸)؛ بنابراین از متن مصاحبه‌ها می‌توان به این نتیجه رسید که یکی از مضامین سازمان‌دهنده مدنظر مشارکت‌کنندگان، کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی است.

۲- بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر مضامین سازمان‌دهنده و اصلی، متشکل از بی‌توجهی به نیازسنجی آموزشی در طراحی دوره‌های آموزشی، عدم بسترها فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت، عدم بسترها مدیریتی و ساختاری موردنیاز، عدم امکان ارزشیابی‌های واقعی، مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت، عدم محتوای تخصصی و باکیفیت، ضعف تعامل در فرایند آموزش، تسهیل حضور در دوره‌ها، توجه به یادگیری فردی، کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی بود. نتایج پژوهش نشان داد که بی‌توجهی به نیازسنجی آموزشی در طراحی دوره‌های آموزشی یکی از چالش‌های اساسی این دوره‌ها است. نتایج این بخش از پژوهش با پژوهش رحیمی (۱۳۹۶) و فارسی علی‌آباد، ناطقی و سیفی (۱۳۹۶) همخوانی دارد. در تبیین این بخش از نتیجه می‌توان گفت که نیازسنجی آموزشی اولین حلقة آموزش اثربخش و کارآمد به حساب می‌آید. قبل از هر چیز در آموزش باید نیازهای واقعی یادگیرندگان بالقوه مشخص و سپس بر اساس آن دوره آموزشی طراحی گردد. به همین دلیل وقتی نیازسنجی آموزشی صورت نگیرد، طبیعتاً محتواهای آموزش، راهبردهای تدریس انتخابی و شیوه‌های ارزشیابی نیز از کیفیت برخورد نخواهد بود. چراکه عملان نیازسنجی است که باعث شکل‌دهی به سایر عناصر آموزش می‌شود. در دوره‌های ضمن خدمت از آنجایی که تصمیم‌گیری در حوزه آموزش به صورت متمرکز است و نیازسنجی از معلمان صورت نمی‌گیرد ممکن است نیازهای واقعی معلمان در فرایند دوره‌ها در نظر گرفته نشود. به همین سبب بسیاری از مشارکت‌کنندگان اشاره کردند که دوره‌های آموزشی با نیازها و خواسته‌های آنها فاصله زیادی دارد.

همچنین نتایج پژوهش نشان داد که عدم بسترهای فنی و قانونی مناسب آموزش‌های ضمن خدمت یکی دیگر از چالش‌های آموزش‌های ضمن خدمت است. در واقع انتظار می‌رود که در هنگام آموزش بسترهای موردنیاز آن تدارک دیده شده باشد. این موضوع زمانی اهمیت بیشتری می‌یابد که بخش قابل توجهی از آموزش‌های ضمن خدمت کنونی به شیوه مجازی برگزار می‌گردد و کیفیت بسترهای فنی مثل پهنهای باند اینترنت، وجود سایت‌های فناورانه یکی از عوامل اصلی اثرباری این نوع آموزش به حساب می‌آید. نتایج این بخش از پژوهش با پژوهش حکیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۵) و عباسی (۱۳۹۷) که یکی از اصلی‌ترین عوامل مؤثر بر کیفیت آموزش‌های مجازی را بسترهای فنی ذکر می‌کنند هم راست است.

علاوه بر این یکی دیگر از تهدیدهای آموزش‌های ضمن خدمت عدم بسترهای مدیریتی و ساختاری موردنیاز آموزش بود. آنچه از نظر مشارکت کنندگان در طراحی و اجرای آموزش‌های ضمن خدمت نقش مهمی دارد، این است که ساختارهای رسمی و غیررسمی نظام آموزشی، مدیران کلان و مدیران میانی عملًا به آموزش‌های ضمن خدمت باور عمیق داشته باشند و برای آن برنامه‌ریزی کنند. به همین سبب ازانجایی که تخصیص بودجه کافی در این آموزش‌ها صورت نمی‌گیرد، بسترهای فنی موردنیاز مدنظر قرار نمی‌گیرد و مشوق‌های قابل توجهی در این آموزش‌ها برای معلمان وجود ندارد، لذا به نظر می‌رسد برای نظام آموزشی، آموزش ضمن خدمت اولویت بالایی ندارد. نتایج این بخش از پژوهش با پژوهش باقری مجد و همکاران (۱۳۹۲) و بادله و شاملو (۱۴۰۲) مبنی بر نقش قالب توجه ساختارهای آموزشی و بهخصوص مدیران بر کیفیت آموزش هم راست است.

یکی دیگر از چالش‌های آموزش‌های ضمن خدمت از نظر مشارکت کنندگان، عدم امکان ارزشیابی‌های واقعی بود. در واقع این تهدید بیشتر به شیوه اجرای آموزش که به صورت مجازی انجام می‌شود، بر می‌گردد. در واقع نه فقط در ایران بلکه در تمام دنیا ارزشیابی به شیوه مجازی یکی از چالش‌های اساسی است که متولیان آموزش با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند چرا که این نوع ارزشیابی‌ها از یک طرف امکان نظارت کافی بر آن نیست و از طرف دیگر در این نوع آزمون‌ها عمدتاً نمی‌توان بسیاری از موضوعات را

سنجدید. به همین سبب است که پژوهش‌های صورت‌گرفته در ایران نیز یکی از چالش‌های اساسی آموزش‌ها را (طالب بیگی، ۱۴۰۱، منفرد، ۱۴۰۰؛ منصوری و فراهانی؛ ۱۴۰۲) و آموزش‌های ضمن خدمت (منصوری، ۱۴۰۲) را کیفیت ضعیف ارزشیابی می‌دانند.

یکی دیگر از چالش‌های آموزش‌های ضمن خدمت از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش‌های ضمن خدمت است. در واقع به نظر می‌رسد که در دنیای امروزی مدرک‌گرایی و بازاری شدن آموزش یکی از چالش‌هایی است که در اغلب حوزه‌ها از جمله آموزش عالی قابل توجه است. شاید این موضوع به توده‌ای شدن آموزش نیز مربوط باشد. چراکه با توده‌ای شدن آموزش و به منظور سرند کردن و عملیاتی شدن انتخاب و ارتقا افراد در سازمان، آموزش‌وپرورش به ناچار به سمت رویکرد رفتاری سوق داده می‌شود. در رویکرد رفتاری، اهداف، چارچوب‌ها و رویه‌ها کاملاً مشخص است و معمولاً قابلیت افراد در سازمان بر اساس تعداد گواه‌ها، شرکت در دوره‌ها، حضور فعال و موارد این چنینی ارزیابی می‌شود. به همین سبب معلمان نیز سعی می‌کنند در چنین ساختاری فعالیت‌های خود را پیش ببرند. این چرخه معیوب منجر به این می‌شود که بسیاری از شرکت‌کنندگان در دوره‌های آموزشی صرفاً هدف خود در این دوره‌ها را دریافت گواهی تعریف کنند.

یکی دیگر از چالش‌های آموزش‌های ضمن خدمت معلمان، عدم محتوای تخصصی و باکیفیت در این دوره‌ها است. آنچه مسلم است این است که محتوای یک دوره یکی از اصلی‌ترین عوامل اثرگذاری آن دوره به حساب می‌آید، چراکه اغلب عناصر برنامه درسی و آموزشی دیگر از جمله راهبردهای آموزش، فضای آموزش، زمان آموزشی و ارزشیابی مستقیماً تحت تأثیر محتوای آموزش هستند. به همین سبب محتوای آموزش نقش قابل توجهی بر کیفیت دوره آموزشی است و ازانجایی که از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، بخش قابل توجهی از محتوای این دوره‌ها از کیفیت مناسب برخوردار نیست یا از نظر موضوعی بخش قابل توجهی از موضوعات به رشد حرفه‌ای معلمان کمکی نمی‌کند، می‌تواند یکی از تهدیدهای آموزش‌های ضمن خدمت باشد. نتایج این بخش از پژوهش با پژوهش جعفری، جباری و نیاز آذری (۱۴۰۰)، عبدالahi، غلامی ترکسلویه و عباسیان (۱۴۰۰) و بادله و شاملو (۱۴۰۲) مبتنی بر نقش و جایگاه محتوا در اجرای درست آموزش هم راست است.

یکی دیگر از چالش‌های آموزش ضمن خدمت معلمان، ضعف تعامل در فرایند آموزش است. این چالش نیز بیش از اینکه به طور کلی به آموزش‌های ضمن خدمت برگردد به شیوه این آموزش‌های بر می‌گردد. در واقع یک چالش بزرگ در آموزش ضمن خدمت تعامل پویاست. به همین سبب پژوهش‌های صورت‌گرفته (منصوری و فراهانی، ۱۴۰۲) مشخص کرده‌اند که آموزش‌های مجازی در تعامل به عنوان یک عامل اساسی آموزش با مشکل مواجه است. به همین سبب این موضوع از نظر معلمان حائز اهمیت، در آموزش‌های ضمن خدمت وجود ندارد.

علاوه بر این یکی از فرصت‌های مهمی که مشارکت‌کنندگان پژوهش به آن اشاره کرده‌اند، تسهیل حضور در دوره‌ها بوده است. گرچه آموزش‌های مجازی با چالش‌هایی همچون عدم بسترسازی، چالش محدودیت اینترنت، چالش تعامل و موارد این چنینی مواجه است با این حال به نظر می‌رسد که یک فرصت بسیار مهم برای نظام آموزشی به معنی کلی کلمه و برای آموزش‌های ضمن خدمت به ارمغان آورده است و آن هم فرصت و تسهیل یادگیری برای همه است. یادگیرندگان دیجیتال از سراسر دنیا می‌توانند به آموزش‌های در دسترس در محیط اینترنت دست یابند و یادگیرنده مادام‌العمر شوند. این موضوع به طور خاص در آموزش‌های ضمن خدمت معلمان وجود دارد چرا که معلمان می‌توانند صرفاً با داشتن حداقل‌ها و بدون چالش‌های مربوط به زمان آموزش، در دوره‌های آموزشی شرکت کنند. نتایج این بخش از پژوهش با پژوهش منصوری و فراهانی (۱۴۰۲) همخوانی دارد.

همچنین از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، یکی از اصلی‌ترین فرصت‌های آموزش‌های ضمن خدمت، توجه به یادگیری فردی در این آموزش‌ها است. بدین معنی که آموزش‌های ضمن خدمت فرصت‌هایی فراهم ساخته تا افراد با شرایط مختلف بتوانند یاد بگیرند. در واقع ازانجایی که آموزش‌های ضمن خدمت در حال حاضر طیف وسیعی از آموزش‌ها را پوشش می‌دهد و این آموزش‌ها به دلیل مجازی بودن، امکان استفاده چندباره از آن را می‌دهد. علاوه بر این ازانجایی که محتوا قابل تکرار است می‌توان به دفعات مختلف یک مطلب را مرور کرد.

همچنین از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش، آموزش‌های ضمن خدمت منجر به کاهش هزینه‌های فردی و سازمانی شده است که این موضوع می‌تواند یکی از

فرصت‌های اساسی این آموزش‌ها تعریف کرد. آنچه مسلم است این است که آموزش‌های مجازی بسیاری از هزینه‌های فردی و سازمانی را به شکل قابل توجه تحت تأثیر قرار داده است و حتی در سطحی فراتر به ترافیک، محیط زیست و آلودگی نیز کمک کند. هزینه‌های زمان، فضای آموزش و هماهنگی‌های مربوط به آموزش به‌گونه‌ای است که این نوع آموزش‌ها را نسبت به آموزش‌های سنتی محبوب کرده است. به همین دلیل از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش این فرصت‌ها هم برای سازمان و همچنین برای افراد یک فرصت به حساب می‌آید.

با توجه به نتایج پژوهش توصیه می‌شود قبل از دوره‌های آموزشی ضمن خدمت نیازسنجی آموزشی صورت گیرد:

- توصیه می‌شود بسترها فنی برای دوره‌های مجازی به منظور اجرای دوره‌های ضمن خدمت تعاملی و آنلاین فراهم گردد.
- توصیه می‌شود ارزشیابی پایان دوره به صورت حضوری برگزار گردد و گذراندن دوره منوط به موفقیت در آزمون گردد.
- علاوه بر این در رابطه با پژوهش‌های آتی توصیه می‌شود مضامین استخراج شده به صورت ابزار استاندارد برای سنجش چالش‌های آموزش‌های ضمن خدمت ساخته و اعتباریابی شود.
- همچنین می‌توان بر اساس نتایج این پژوهش، به صورت پیمایشی در دوره‌های آموزش ضمن خدمت مورد بررسی قرار داد.

منابع

- آذرخش، پردیس؛ احمدی، حاتم؛ و عظیمی، محمد (۱۳۹۹)، بررسی مزایا و معایب دوره‌های ضمن خدمت برگزار شده در آموزش و پرورش از دیدگاه معلمان مقطع ابتدایی شهر بناب. پویش در آموزش علوم انسانی. ۱۸(۵): ۱۷-۲۲.
- آموزگار، حسین (۱۳۸۰)، بررسی وضعیت آموزشی کارشناسان آموزش ضمن خدمت بخش دولتی و طراحی الگوی مناسب. تحول اداری، ۷ (۴۲ و ۴۱)، ۸۵-۱۰۸.

بادله، علیرضا؛ و شاملو، ندا (۱۴۰۲)، شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود کیفیت آموزش

مجازی مبتنی بر تجارب زیسته معلمان دوره ابتدایی در آموزش‌های دوران کرونا، پژوهش در برنامه‌ریزی درسی، ۱۹ (۴۸)، ۲۶-۴۰.

باقری مجده، روح الله؛ شاهی، سکینه؛ و مهرعلیزاده، یدالله (۱۳۹۲)، چالش‌های توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزش عالی (مطالعه موردی دانشگاه شهید چمران اهواز). توسعه آموزش در علوم پزشکی، ۶ (۱۲): ۱۳-۱.

پاسالاری، حامد؛ عزیزی، نعمت الله؛ و غلامی، خلیل (۱۴۰۱)، بررسی تطبیقی رویکردهای آموزشی و آموزش‌های ضمن خدمت در نظام تربیت معلم ایران، فنلاند، انگلستان و ژاپن. مطالعات سیاست‌گذاری تربیت معلم، ۵ (۱): ۶۳-۳۵.
پوراسماعیلی، مینا؛ علی‌نژاد، مهرانگیز؛ و سلطانی، اصغر (۱۳۹۵)، تحلیل دوره‌های آموزش ضمن خدمت کارکنان شرکت ملی گاز کرمان بر اساس مدل سواب، نشریه آموزش و توسعه منابع انسانی، ۳ (۱۱)، ۹۳-۱۱۶.

پیمان فرد، فروغ؛ عصار، علیرضا؛ برکت، غلامحسین؛ و حسین‌پور، محمد (۱۳۹۸)، تبیین رویکردهای ارزشیابی برنامه‌های آموزشی ضمن خدمت نیروهای انسانی در سازمان‌های مدرن. پژوهش در نظامهای آموزشی، ۱۳ (۴۶): ۱۸۵-۱۶۹.

حق‌ورדי، مجید؛ نوری افشار، مهریار؛ و کمیجانی، علی (۱۳۹۹)، آموزش ضمن خدمت فرهنگیان: از اثربخشی تا کارآمدی. رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، ۱۱ (۴۱): ۳۲۴-۳۰۵.

حکیم‌زاده، رضوان؛ دهقانی، مرضیه؛ جوادی‌پور، محمد؛ و ملکی‌پور، احمد (۱۳۹۵)، بررسی چالش‌های پیاده‌سازی اثربخش دوره‌های آموزش الکترونیکی در دانشگاه پیام‌نور دهلران. مجله دانشگاهی یادگیری الکترونیکی، ۷ (۲)، ۱۱۰-۱۱۸.

خنیفر، حسین؛ امیری، علی‌نقی؛ فرجی ارمکی، اکبر؛ جندقی، غلامرضا؛ مردانی‌کتکی، لیلا؛ بیان‌معمار، سید احمد؛ و زروندی، نفیسه (۱۳۹۰)، رابطه بین آموزش‌های ضمن خدمت و اثربخشی کارکنان (در شرکت نفت اهواز). مدیریت و برنامه‌ریزی در نظامهای آموزشی، ۴ (۶): ۹۵-۱۱۴.

درویشی چاری، رقیه (۱۴۰۰)، بررسی اثربخشی آموزش‌های ضمن خدمت و شناسایی عوامل مؤثر بر آن در معلمان پایه ابتدایی منطقه بندهی شرقی (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). آمل: مؤسسه آموزش عالی آمل.

رحیمی، بهروز (۱۳۹۶)، آسیب‌شناسی برنامه درسی دوره‌های آموزش ضمن خدمت کارکنان دانشگاه علوم و فنون هوایی شهید ستاری بر اساس الگوی ADDIE در سال ۱۳۹۵ و ارائه راهکارهای مطلوب. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). تهران: دانشگاه شهید بهشتی.

رضوانی، حمیدرضا؛ نیک محمدی، افسانه؛ بکی شهرضا، محمدمهری؛ و آقائی فاروجی، حمید (۱۳۹۹)، آسیب‌شناسی آموزش‌های الکترونیکی ضمن خدمت (موردمطالعه: شرکت آب منطقه‌ای استان قزوین)، کنفرانس بین‌المللی مدیریت، علوم انسانی و رفتاری در ایران و جهان اسلام، کرج.

رمضانی لیمانی، علی؛ سبحانی، عبدالرضا؛ محمد داودی، امیرحسین؛ و تقی‌پور ظهیر، علی (۱۳۹۹)، تدوین مدل ارتقای آموزش اثربخش ضمن خدمت کارکنان اداری دانشگاه آزاد اسلامی (موردمطالعه: استان تهران)، تحقیقات مدیریت آموزشی، ۱۲(۴۶): ۶۷-۹۱.

سمیعی راد، فاطمه؛ و قاسمی، زهرا (۱۳۹۳)، پاسخگویی پژوهشی اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین. توسعه آموزش در علوم پزشکی، ۷(۱۴): ۵۹-۷۱.

طالب بیگی، مژگان (۱۴۰۰)، ارزشیابی کیفیت عناصر برنامه درسی آموزش مجازی مبنی بر الگوی تایلر از دیدگاه معلمان دوره ابتدایی استان مرکزی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی درسی دانشگاه اراک.

عباسی، زهرا (۱۳۹۷)، شناسایی و رتبه‌بندی عوامل موفقیت دوره‌های آموزش الکترونیکی زبان فارسی به خارجیان از منظر مدرسان، فناوری آموزش، ۱۳(۳): ۵۹۸-۶۰۶.

عبدالهی، محمدحسن؛ غلامی ترکسلویه، سجاد؛ و عباسیان، مهدی (۱۴۰۰)، تدوین مدل عوامل مؤثر در اثربخشی آموزش مجازی درس تربیت بدنی عمومی در شرایط همه‌گیری کرونا، پژوهش در ورزش تربیتی، ۹(۲۵): ۸۹-۱۱۰.

فارسی علی‌آباد، نسرین؛ ناطقی، فائزه و سیفی، محمد (۱۳۹۶)، ارزشیابی برنامه‌های درسی ضمن خدمت معلمان دوره ابتدایی در صلاحیت‌های لازم در معلمان به منظور تحقق بخشیدن به هدف کلی برنامه‌های درسی و تربیتی. خانواده و پژوهش، ۳۵: ۸۵-۶۶.

کرمی، مرتضی؛ حسینی، مجتبی؛ هاشمی، فروزان سادات؛ و پوریزدیان محمدآباد، مهدی (۱۳۹۹)، ارزشیابی برنامه‌های درسی ضمن خدمت بر اساس اصول آندراؤگوژی. پژوهش‌های برنامه درسی. ۱۰(۱): ۲۹۹-۲۸۲.

مظلوم اردکانی، مهناز؛ منصوری، سیروس؛ و اخوت، علی‌محمد (۱۳۹۷)، شناسایی و سطح‌بندی عوامل مؤثر بر کاربرد آموزش الکترونیکی در دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد. مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی یزد، ۱۳(۳): ۱۹۴-۲۰۸.

منصوری، سیروس؛ و فراهانی، ریحانه (۱۴۰۱)، تجربة زیسته اعضای هیئت‌علمی دانشگاه اراک از آموزش مجازی در دوره کرونا. نشریه آموزش علوم دریایی، ۱۰(۲)، زیرچاپ.

منصوری، سیروس (۱۴۰۲)، شناسایی عوامل مؤثر بر اثربخشی آموزش‌های مجازی دانشگاهی در عصر دیجیتال (یک مطالعه مروری نظاممند)، سومین همایش ملی چشم‌اندازهای آموزش و یادگیری در عصر دیجیتال، دانشگاه اراک.

منفرد، افشن (۱۴۰۰)، ارزشیابی مدیریت فرایند یاددهی یادگیری آموزش‌های مجازی مدارس مبتنی بر الگوی تایلر در مدارس ابتدایی شهرستان داراب، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد واحد داراب.

نادری فر، مهین؛ قلچایی، فرشته؛ جلال‌الدینی، عالیه؛ رضائی، نسرین؛ و سالار، علیرضا (۱۳۹۵)، چالش‌های آموزش الکترونیکی در علوم پزشکی: مروری بر متون. فصلنامه توسعه آموزش در علوم پزشکی زنجان. ۹(۲۳)، صص ۱۰۲-۱۱۱.

Anwar, G., & Abdullah, N. N. (2021). *The impact of Human resource management practice on Organizational performance*. International journal of Engineering, Business and Management (IJEBM), 5(1), 35-47

Beausaert, S., Segers, M., & Gijselaers, W. (2011). *The Personal Development Plan Practice Questionnaire: the development and validation of an instrument to assess the employee's perception of personal development plan practice*. International Journal of Training and Development, 15(4), 249-270

- Cömert, M. (2018). *A Qualitative Research on the Contribution of In-Service Training to the Vocational Development of Teachers*. Journal of Education and Training Studies, 6(7), 114-129.
- Gu, M., Zhang, Y., Li, D., & Huo, B. (2023). *The effect of high-involvement human resource management practices on supply chain resilience and operational performance*. Journal of Management Science and Engineering, 8(2), 176-190.
- Habibi Azar, A., Keyhan, J., & Talebi, B. (2021). *A Phenomenological study of teachers' lived experiences on the challenges of holding in-service training courses by Ministry of Education*. Technology of Education Journal (TEJ), 15(4), 743-756.
- Hofmeister, Christian, Pilz, Matthias (2020). *Using E-Learning to Deliver In-Service Teacher Training in the Vocational Education Sector: Perception and Acceptance in Poland, Italy and Germany*, education science.
- İlhan, E., Ünsal, A., & Demir, F. (2022). *Professional Development Program (PDP) As a Tool to Improve Educational Quality in Higher Education: Views and Expectations of Nursing Academics*. Eurasian Journal of Teacher Education, 3(2), 91-107.
- Imhof, M., & Picard, C. (2009). *Views on using portfolio in teacher education*. Teaching and Teacher Education, 25(1), 149-154
- Iqbal, N., Khan, M. M., Mohmand, Y. T., & Mujtaba, B. G. (2020). *The impact of in-service training and motivation on job performance of technical & vocational education teachers: Role of person-job fit*. Public Organization Review, 20, 529-548.
- Jahani, A., Kamali, N., & Davoodi, R. (2023). *Identifying the Effective Factors influencing In-Service Training of Employees at the Red Crescent Society of Zanjan Province*. Quarterly Scientific Journal of Rescue and Relief, 15(1), 1-8.
- Jahani, A., Kamali, N., & Davoodi, R. (2023). *Identifying the Effective Factors influencing In-Service Training of Employees at the Red Crescent Society of Zanjan Province*. Quarterly Scientific Journal of Rescue and Relief, 15(1), 1-8.
- Janssen, S., Kreijns, K., Bastiaens, T., Stijnen, S., & Vermeulen, M. (2012). *Teachers' professional development: An analysis of the use of professional development plans in a Dutch school*. Professional development in education, 38(3), 453-469
- Kallio, H., Voutilainen, A., Viinamäki, L., & Kangasniemi, M. (2020). *In-service training to enhance the competence of health and social care professionals: A document analysis of web-based training reports*. Nurse Education Today, 92, 104493.

- Körkkö, M., Koutilainen, M. R., Toljamo, S., & Turunen, T. (2022). *Developing teacher in-service education through a professional development plan: modelling the process*. European Journal of Teacher Education, 45(3), 320-337.
- Mirrezaei, S. H., Ayoubi, A., Mosallanejad, A., & Mousavifard, F. (2018). *The effect of in-service training on employees' productivity in education and training organisation, Shiraz, Iran*. International Journal of Productivity and Quality Management, 24(1), 134-142.
- Sepahvand, R., & Bagherzadeh Khodashahri, R. (2021). *Strategic human resource management practices and employee retention: A study of the moderating role of job engagement*. Iranian Journal of Management Studies, 14(2), 437-468.
- Sharma, M., Luthra, S., Joshi, S., & Kumar, A. (2022). *Analysing the impact of sustainable human resource management practices and industry 4.0 technologies adoption on employability skills*. International Journal of Manpower, (ahead-of-print).

